

HIỆU ỨNG SALOMON

Trong Kinh Thánh, Salomon xuất hiện như một vì sao rực rỡ: vị vua được Thiên Chúa tuyển chọn, được ban cho sự khôn ngoan vô song, và được trao trách nhiệm dẫn dắt dân Israel trong thời kỳ huy hoàng nhất của họ. Khi Chúa hỏi: "*Người muốn Ta ban cho điều gì?*", Salomon đã không xin của cải, quyền lực hay chiến thắng, nhưng chỉ xin "*tấm lòng biết lắng nghe để cai trị dân Ngài cho phải lẽ*". Và Chúa đã ban cho ông sự khôn ngoan vượt trên mọi người trước và sau ông.

Thế nhưng, cuối đời Salomon lại là một bi kịch. Không phải vì Chúa rút ơn, nhưng vì chính ông không còn giữ được định hướng ban đầu. Ông để cho những liên hệ, những ước muốn và những hấp lực của quyền lực kéo ông xa dần thánh ý. Kinh Thánh ghi lại rằng ông "ngả theo các thần ngoại bang", không còn một lòng một dạ với Chúa như thuở ban đầu.

Đó chính là điều chúng ta gọi là **Hiệu Ứng Salomon**:

I – SALOMON LẠC HƯỚNG VÌ ĐÁNH MẤT NỘI TÂM

Khi một người được ban nhiều ơn, nhưng vì không giữ được nội tâm, nên dần đánh mất chính mình và xa rời Thiên Chúa.

Không phải phụ nữ làm Salomon sa ngã; chính **lòng ông không còn trung tín**. Kinh Thánh luôn công bằng: tội của Adam không phải vì Eva, mà vì ông "*đã nghe theo tiếng vợ mà trái lệnh Chúa*" — nghĩa là ông **không giữ vững điều Chúa truyền**. Căn nguyên của mọi lạc hướng vẫn là **sự thiếu nội tâm, thiếu phân định, thiếu trung tín**.

Trong văn hóa, người ta thường nói: "*Les femmes font et défont les maisons*" — có những người phụ nữ xây dựng gia đình, và cũng có những người làm tan vỡ gia đình. Nhưng Kinh Thánh không bao giờ dạy chúng ta đổ lỗi cho phụ nữ. Điều Chúa nhắc nhở là: **ai không giữ được lòng mình thì dễ bị cuốn theo bất cứ điều gì**.

Nhạc sĩ Song Ngọc từng thở than trong nỗi thất vọng của đời mình:

"Đã từ lâu tôi vẫn thường trong bóng đêm
Mang nỗi buồn không biết tên...
Tôi ước mơ trong cuộc đời không có đàn bà."

Nhưng đó chỉ là tiếng kêu của một trái tim tổn thương, không phải chân lý. Chân lý là: **con người sa ngã khi không còn trung tín với điều Chúa dạy**, bất kể là nam hay nữ.

II. HIỆU ỨNG SALOMON VÀ NHỮNG HỆ LỤY CHO NGƯỜI XUNG QUANH

Khi một người mất định hướng nội tâm, hậu quả không chỉ dừng lại nơi họ, mà lan rộng đến cộng đoàn. Lịch sử Giáo Hội cho thấy: có những phong trào, những tư tưởng, những đòi hỏi đi lệch khỏi truyền thống tông truyền — tất cả đều bắt nguồn từ **sự thiếu phân định thiêng liêng**.

Trái lại, Giáo Hội cũng có biết bao phụ nữ thánh thiện — Bênađetta, Têrêxa, Mônica, và tại Việt Nam như Bà Thanh Đề — những người đã xây dựng gia đình, xây dựng Giáo Hội, và trở thành chứng nhân sáng ngời của lòng trung tín.

Một minh chứng cảm động của **khôn ngoan đích thực** là câu chuyện của bác sĩ **Takashi Nagai**, người sống sót sau vụ nổ bom nguyên tử tại Nagasaki năm 1945. Từ một người vô thần, ông đã trở lại nhờ đức tin của người vợ Công giáo. Sau thảm họa, ông nói một câu khiến cả thế giới lặng đi:

“Tôi tin rằng không phải phi hành đoàn Mỹ đã chọn Urakami. Chính sự quan phòng của Thiên Chúa đã chọn nơi này như một cửa lễ toàn thiêu để chấm dứt chiến tranh.”

Ông trở thành biểu tượng của tha thứ, của hy vọng, của khôn ngoan đến từ Thần Khí. Năm 2021, Giáo Hội Nhật Bản đã mở án phong chân phước cho ông và vợ ông, bà Midori.

Đó là **khôn ngoan thật** — khôn ngoan biết nhìn biến cố bằng ánh sáng của Thiên Chúa, chứ không bằng cảm xúc hay thù hận.

III. SALOMON VÀ BÀI HỌC KHÔN NGOAN CHƯA THẨM

Salomon sa ngã vì ông **không thấm nhuần bản chất của khôn ngoan**. Khôn ngoan không chỉ là thông minh, tài giỏi, hay khả năng cai trị; khôn ngoan là **ơn của Thiên Chúa**, và ơn ấy chỉ trở sinh nơi một trái tim khiêm nhu.

1. Khôn ngoan bắt đầu từ tri thức

“Mắt không con người, không thấy ánh sáng
Người không tri thức ắt chẳng khôn ngoan.”

(Hc. 7:25)

 <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=14076>

“Thoạt tiên muốn có khôn-ngowan,
Hãy mua hiểu biết bằng muôn gia tài!”

(Cn. 4:7)

Tri thức giúp ta phân định, giúp lời nói trở nên đúng đắn, giúp ta nhận biết Thiên Chúa và kính sợ Người.

2. Khôn ngoan triển nở trong khiêm nhu

“Kiêu căng, ô nhục gắn liền,
Khôn ngoan luôn ở cạnh bên khiêm nhường.”

(Cn. 11:2)

 <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

Chúa Giêsu đã sống trọn vẹn sự khiêm nhu ấy. Người đến trong khiêm hạ, sống trong khiêm hạ, và rời đời trong khiêm hạ. Trong bữa Tiệc Ly, Người nói:

“Ai làm đầu thì phải nên như người phục vụ.”
(Lc 22,26-27)

3. Khôn ngoan đích thực đến từ Thần Khí

Nếu Người chẳng ban Khí Thần,
Nếu không được Đức Khôn Ngoan đỡ đần.
(Kn, 9:16-17)

Không có Thần Khí, con người chỉ thấy bề mặt; có Thần Khí, ta thấy được chiều sâu của thánh ý.

4. Mẹ Maria – Ngai tòa Khôn Ngoan

Nếu Salomon là bài học về **khôn ngoan bị đánh mất**, thì Mẹ Maria là mẫu gương của **khôn ngoan được sống trọn vẹn**.

Khi thưa “Xin vâng”, Mẹ đã mở lòng cho Thần Khí bao phủ, và nhờ đó Mẹ trở thành **Ngai tòa Khôn Ngoan**, nơi Ngôi Lời cư ngụ.

Mỗi lần đọc Kinh Cầu Đức Bà, ta vẫn xưng tụng:

“Đức Bà cực khôn cực ngoan.”
Và mỗi lần cầu xin Chúa Thánh Thần, ta nài xin:

"Da nobis in eodem Spiritu recta sapere"
(Xin ban cho chúng con biết nếm cảm điều ngay thẳng trong cùng một Thần Khí).

Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II khuyên ta “học hỏi nơi trường Mẹ Maria” vì ở nơi Mẹ, “Đức Nữ là gương nhân đức, Đức Nữ cực khôn, cực ngoan” như lời nguyện xin trong “Kinh cầu Đức Bà” ta vẫn thường đọc

Để *nếm được hương vị* của đức khôn ngoan nơi Mẹ, để *cảm nghiệm* được thể nào là ơn hiểu biết và khiêm nhu nơi Khôn Ngoan của Thánh Thần Chúa, ta hãy **Chiêm-Ngưỡng Thánh-Thể Qua Mẹ Maria, Người Tỳ-Nữ Hy-Tế Của Thiên-Chúa (*)**, vì Mẹ đã cư mang Ngôi Lời Nhập Thể, cung lòng Mẹ là điện đài cho Thánh Thể Giêsu Con Mẹ hằng ngự trị. ☞ [:: Cong Giao Viet Nam ::](http://www.conggiaovietnam.org)

LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Maria,
Mẹ đầy ơn phúc bao la,
Mẹ là điện ngọc, ngai tòa khôn ngoan.
Mẹ đạp đầu rắn Satan,
Diệt trừ gian ngoan, xảo trá, lừa lường.
Xin cho con đức khiêm nhường,
Để sống công chính, hiền lương, nhu mì.
Amen.

Ben. Đỗ Quang Vinh